

PROEFSLEUVENONDERZOEK
HOOGVELD-Zone J
SINT-GILLIS-DENDERMONDE
20 oktober-18 november 2008

Evaluatieverslag

Opdrachtgever: Intercommunale DDS
Uitvoering: Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting vzw
Projectarcheologen: Dimitri Beeckman, Stani Vandecatsye

Evaluatief verslag archeologisch vooronderzoek site Hoogveld-zone J te Sint-Gillis-Dendermonde

Historiek van het onderzoek

In opdracht van de Intercommunale Maatschappij Dender Durme Schelde (DDS) werd door Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting vzw een archeologisch vooronderzoek georganiseerd. Het project werd uitgevoerd van 18 oktober tot 20 november 2008 door projectarcheologen Dimitri Beeckman en Stani Vandecatsye. De machinale aanleg van de proefsleuven geschiedde door machinist Tom Van De Wiele (Van Den Bergh nv). Het project werd wetenschappelijke begeleid door Luc Bauters (provincie Oost-Vlaanderen) en Robby Vervoort (stad Dendermonde).

Voor het inmeten van de sporen kon beroep worden gedaan op Patrick Van Cauwenbergh (DDS) en Jean-Pierre Longerstay (DDS). Het team kon tevens rekenen op de inbreng van stagestudent Stijn Van Cauwenbergh (Universiteit Gent).

Onderzoeksstrategie

Op het terrein van ca. 10 ha werden 82 proefsleuven gegraven (zie grondplan). De axiale afstand tussen de proefsleuven bedroeg ca. 15 m. Het merendeel van de sleuven had een NZ-oriëntatie en was min of meer loodrecht gericht op een basislijn evenwijdig met *Vlassenhout* (sleuven 2-50). De breedte van de aangelegde sleuven bedroeg één kraanbak of ca. 2 m. Er werd gekozen voor lange doorlopende sleuven omdat dit bevorderlijk was voor de snelheid en efficiëntie waarmee de graafwerken konden geschieden. De lengte van de sleuven varieerde van minimum 40 tot maximum 130 m.

Het terrein werd doorsneden door een buurtweg met een OW-oriëntatie die tijdens het onderzoek als werfweg werd behouden (buurtweg nr. 42; zie Atlas der buurtwegen). Voorbij dit punt werd geopteerd om de sequentie van proefsleuven (sleuven 7-19) te laten verspringen tot aan de percelen 797c en 796a (de weg is op dit punt niet meer traceerbaar in het gras van de weiden). Een gedeelte van een buurtweg (buurtweg nr. 44) waarlangs het terrein vanuit het zuiden en meerbepaald vanaf *Putteveld* kan worden bereikt, bleef eveneens tijdens de campagne als doorgang gespaard.

Tengevolge de aanwezigheid van een dichte boombegroeiing op percelen 763r en 763s kon dit gedeelte van het terrein niet worden onderzocht. Omdat in sleuf 6 en sleuf 20 echter een aantal relevante archeologische sporen werden ontdekt en er bovendien in sleuf 22 brandrestengraven werden gevonden, werd een bijkomende sleuf (zgn. kijkvenster op sleuf 21-22) direct naast het beboste perceel gegraven. Deze leverde echter geen bijkomende sporen op.

Een gedeelte van de sleuven (sleuven 51-62) werden in de andere richting aangelegd. Als reden voor deze wisselende oriëntatie kan de aanwezigheid van omheiningen rondom de percelen (769e, 770f, 771a, 772, 773, 774) worden opgegeven. De behouden stallen, zoals op de percelen 768f/768c en 769e, zorgden soms voor een afwijkende tussenafstand. Uitzonderlijk diende de aanleg van een sleuf (sleuf 37; perceel 801a) te worden onderbroken door de ontdekking van een recente, betonnen waterput die zich direct onder het maaiveld bevond.

Doorheen de groenbuffer, die op een afstand van ca. 50 m vanaf de begrenzing van de werkzone (percelen 763h, 763g, (ged.) 763f, 764b, (ged.) 764a, 747, (ged.) 771a, 772-774) in het ontwerp wordt voorzien, werden eveneens proefsleuven (sleuven 2-5; sleuf 7-9; sleuf 65-67; sleuf 58-62) gegraven omdat hier de bodemingreep tijdens de werkzaamheden bestaat uit de aanleg van een gracht en de aanplanting van bomen die, weliswaar afhankelijk van de boomsoort, toch een grote impact op het bodemarchief kunnen hebben. In hetzelfde opzicht kan de aanleg van sleuf 1 (percelen 808x, 808w), die buiten de eigenlijke werkzone valt, worden verklaard. Deze percelen worden tot tuin omgevormd, zonder dat op dit moment de aard van de bodemingreep precies is gekend. Helaas werd deze sleuf verkeerdelijk gepland en aangelegd.

Omwille van een betere evaluatie van de aangetroffen sporen werden een aantal sleuven (sleuven 2, 3, 11, 20, 26, 28, 40, 63, 74, 79, 81) uitgebreid met kijkvensters. De nogal rijkelijke toepassing van kijkvensters kan worden verantwoord door de soms complexe clustering van sporen, waardoor het verband tussen de individuele sporen door middel van een uitbreiding van de sleuf werd verduidelijkt (bv. percelen 763h, 763g: sleuven 2 en 3). Omdat het hoofddoel van een proefopgraving toch is gelegen in de nauwkeurige afbakening

van de archeologische zones, noodzaakte de geïsoleerdheid van sommige sporen eveneens tot een bredere focus (perceel 792 a: sleuf 81; perceel 747: sleuf 63 en perceel 765: sleuf 11, spoor 4).

Hoewel aanvankelijk werd overgegaan tot een integrale fotografische registratie en driedimensionale intekening van alle mogelijke sporen, waaronder ook meer recente sporen en onduidelijke verkleuringen met een vermoedelijk natuurlijke oorsprong, werd, weliswaar na grondige evaluatie (soms door het plaatsen van een coupe), besloten enkel de sporen met een relevante archeologische waarde te documenteren.

Een aantal onduidelijke bodemverkleuringen werden onmiddellijk tijdens het onderzoek door middel van het uitzetten van een doorsnede aan een evaluatie onderworpen. Slechts in enkele uitzonderlijke gevallen (sleuf 63, sporen 2-4) leverde dit een archeologisch spoor (paalspoor, kuil), echter bijna steeds zonder artefacten, op. In de meeste gevallen ging het echter om verkleuringen als gevolg van natuurlijke processen (windval, bioturbatie). Dit was onder andere het geval met een aantal sporen in sleuf 7 en 8, die eerst als mogelijke paalsporen en dus als antropogeen werden beschouwd maar na het plaatsen van een coupe van natuurlijke origine bleken te zijn.

Omdat in sleuf 11 een archeologisch spoor rijk aan handgevormd (vermoedelijk ijzertijd/ vroegromeins) aardewerk (spoor 4) werd aangesneden, werd besloten om een kijkvenster aan te leggen, zodat eventueel naburige sporen konden worden gedetecteerd. In een ruime straal rondom het spoor werd echter enkel een steriele moederbodem gevonden. Hoewel niet is uitgesloten dat er een verband bestaat met enkele sterk verspreide sporen (twee paalsporen, een ondiepe kuil met maalsteenfragment en een kuil met sterk verbrande inhoud of mogelijk brandrestengraf) in sleuf 63 (sporen 2-4) lijkt het hier om een geïsoleerd of “verloren” spoor te gaan. Het spoor werd dan ook volledig opgegraven.

Met uitzondering van een maalsteenfragment in een ondiepe kuil (spoor 4) konden uit de sporen in sleuf 63 geen artefacten worden gerecupereerd. Omwille van hun onduidelijke aftekening in het grondvlak werden drie sporen (twee paalsporen en een ondiepe kuil) gecoupeerd. Ook van het vermoedelijk “verloren spoor” in sleuf 11 werd een doorsnede opgetekend en nadien werd een groot gedeelte van de inhoud door middel van bulkstalen bemonsterd. Van een iets donkerdere, organische kern in het spoor werden C14-stalen genomen.

Bodemkundige vaststellingen

Sint-Gillis-Dendermonde situeert zich in het overgangsgebied van de zandstreek naar de zandleemstreek. Op de bodemkaart wordt het gebied ingedeeld bij de vochtige zandleemgronden (zie bodemkaart in bijlage). De profielontwikkeling van de matig natte tot matig gleyige gronden bestaat uit een verbrokkelde textuur B-horizont. Daarnaast komen ook matig natte licht-zandleemgronden met verbokkelde humus en/of ijzer B-horizont voor.

Op sommige plaatsten werd de leesbaarheid van de bodem door vrij sterke gley-verschijnselen (bruine ijzervlekken en bleke, ijzerarme vlekken) bemoeilijkt. Deze waterzieke gronden bevonden zich vooral ten noordoosten van de reeds vermelde buurtweg (buurtweg nr. 42). Ten westen van het bos (percelen 763r, 763s) komt vooral een sterk zandige bodem en droge bodem voor, terwijl in het zuidoosten van het terrein de bodem op sommige plaatsten eerder als zandleem kan worden omschreven. Omdat er een duidelijke ondervertegenwoordiging is van bepaalde periodes op het terrein, is het niet uitgesloten dat een gedeelte van het terrein in het verleden is afgegraven.

De ploeglaag toonde zich ten westen van de percelen 763r en 763s erg ondiep (ca. 40 cm). Dit was ook min of meer het geval in het zuidwesten maar in mindere mate in het noordoosten (tot ca. 100 cm). Vooral in het zuidoosten van het terrein diende op sommige plaatsen een dikke laag (tot ca. 130 cm) teelaarde te worden verwijderd. Hier toonde de bodem zich ook sterk verdicht. De zichtbaarheid van de sporen werd in het noordoosten niet alleen bemoeilijkt door de roestverschijnselen maar ook een sterke uitloging van de ploeglaag. Een sterke uitgeloopte horizont werd eveneens aangetroffen in de profielopbouw van de sleuven 63 tot 67 (perceel 747). Hierdoor werden in verschillende sleuven soms enkele, meestal diepere sporen, zoals (postmiddeleeuwse) grachten en greppels, bij de machinale aanleg helaas voor een klein gedeelte afgetopt.

Archeologische vaststellingen en suggesties verder onderzoek

Archeologische zones

In totaal kunnen drie belangrijke archeologische zones op het terrein worden onderscheiden. Een eerste zone bevindt zich tussen *Vlassenhout* en voornoemde buurtweg (buurtweg nr. 42) en omvat de percelen 763h, 763g, 763f, 763p, 763a, 803b, 836f, 836d, 837b, 838d, (ged.) 802a. Een tweede strook met archeologisch potentieel bevindt zich langsheen de gewestweg N41 en omvat de percelen 797c en 792a. De densiteit aan archeologische sporen is hier echter gering en zeker niet te vergelijken met de zone ten noorden van buurtweg. Tenslotte leverde het oostelijke gedeelte van perceel 747 enkele verspreide archeologische sporen op.

Noordoostelijke zone (zone A –A')

Het gedeelte voorbij sleuf 34 of de sleuven 36-39 leverden geen archeologische sporen op, zodat de oostelijke grens van de noordelijke zone (zone A) min of meer ter hoogte van sleuf 35 of min of meer de westelijke grens van perceel 838f kan worden vastgelegd. In het zuiden wordt de grens gevormd door de buurtweg en in het westen door de grens van de eigenlijke werkzone. Hoewel het perceel langsheen de *Dreefstraat* buiten de zone van bedreiging valt, kunnen enkele individuele sporen die hier werden vastgesteld tijdens het definitieve onderzoek worden opgegraven.

De sleuven 2-6, 20, 22-34 en de daaraan gekoppelde kijkvensters leverden een groot aantal relevante archeologische sporen op. Het ging hierbij om paalsporen, vermoedelijke brandrestengraven en greppels (zie beschrijving van de individuele sporen). Uit enkele sporen werd handgevormd, dikwandig, zacht en reducerend gebakken aardewerk aangetroffen. De aardewerkscherven hadden een zwarte, verbrande kern en waren mogelijk met plantaardig materiaal verschaald.

Aan de hand van extra kijkvensters werd vastgesteld dat de paalsporen in zowel sleuf 2 als 3 mogelijk een plattegrond van een structuur vormen. In het kijkvenster op sleuf 20 duidt een spoor van grote omvang mogelijk op een waterput of drenkpoel waarin, te oordelen naar de grote scherven handgevormd aardewerk, waarschijnlijk afval werd gedumpt. Een archeologisch spoor van grote afmetingen met een sterk organische vulling dat, mede dankzij de uitbreiding door middel van een kijkvenster, voor een groot deel in sleuf 28 werd blootgelegd, wijst mogelijk op een waterput of vormt, gezien een krans van paalsporen in het noorden, de vulling binnenin een structuur. Het is niet uitgesloten dat het hier om een hutkom of potstal gaat. Tot de vondsten in dit spoor behoren grote scherven handgevormd aardewerk. Enkele brandrestengraven met eenzelfde oriëntatie werden in de sleuven gevonden. Hieruit kwam, net als uit de greppels, af en toe een fragment handgevormd aardewerk aan het licht.

In sleuf 22 werden maar liefst drie brandrestengraven ontdekt. Naar aanleiding van de vondst van brandrestengraven in de sleuven 23 en 24 werd een extra sleuf aangelegd (zgn. kijkvenster op sleuf 22-23). Dit leverde nog drie extra graven op. Naar het oosten toe komt in deze zone eerder geïsoleerd nog een enkel graf voor (o.a. sleuf 32, spoor 1). Het kijkvenster dat tussen de sleuven 21 en 22 parallel aan het beboste perceel werd aangelegd, leverde geen graven of andere archeologische sporen op.

In sleuf 26 werd een cirkelvormige greppelstructuur aangetroffen. Deze lijkt naar kleur en vulling ouder te zijn dan de andere greppels (met handgevormd aardewerk) die op het terrein werden ontdekt. In sleuf 33 werd op het contact met de ploeglaag een stuk *eifelbasalt* gevonden.

Verder werden in een groot aantal sleuven greppels, die vermoedelijk met elkaar zijn verbonden en een onderling patroon vormen, aangesneden (o.a. in de sleuven 23-30,33). Wat het verband is tussen de grafkuilen en greppelstructuren zal verder archeologisch onderzoek dienen uit te wijzen. De aanleg van een ruim grondvlak tijdens de definitieve campagne zal de onderlinge samenhang tussen de sporen immers vergroten en een beter ruimtelijk inzicht verschaffen.

Hoewel de densiteit aan archeologische sporen hoog lijkt te liggen in de gehele zone, zijn er duidelijke clusters merkbaar op de percelen 763h, 763g, 763f, 763p. Voorbij de beboste percelen (763r, 763s) lijken de sporen iets meer verspreid voor te komen. Het betreft hier dan in de eerste plaats grotere sporen of sporen die eerder alleen of eventueel in kleine clusters voorkomen, zoals greppels en brandrestengraven. Toch bevinden zich in de meeste sleuven duidelijke paalsporen. In sleuf 28 is de densiteit opnieuw groot en komen verschillende clusters van paalsporen en enkele grotere archeologische sporen voor. Vanaf sleuf 33

neemt de dichtheid aan archeologische sporen merkbaar af. Als veilige grens voor deze zone kan sleuf 35 worden genomen. Deze toonde zich immers “archeologisch zuiver”.

Een belemmerende factor bij een *open area*-onderzoek in deze sector vormt het kunstmatig aangelegde bos op de percelen 763r en 763s. Langsheen deze percelen werd een sleuf getrokken waarin echter geen archeologische sporen werden aangetroffen (kijkvenster op sleuven 21-22). Daarentegen concentreren de archeologische sporen zich ten zuiden van de beboste percelen (sleuf 20). Gezien de omvang van de bomen zal de impact van de boomwortels op het bodemarchief niet gering zijn. Indien dit binnen een beperkte termijn mogelijk is, vragen we toch om het bos tijdens de definitieve opgravingen onder begeleiding van de archeologen te rooien. In sleuf 82, dwars georiënteerd op de sleuven 22-30 en parallel aan *Vlassenhout* werd daarentegen opnieuw een beperkt aantal sporen (enkele paalgaten) geattesteerd.

In een zone op de percelen 763h, 763g en 763f zijn het voornamelijk paalsporen die werden aangetroffen. Deze vertonen zich vaak als scherp afgelijnd in het grondvlak en hebben een donkerbruingrijze tot zwarte, sterk organische vulling van zand tot lichte zandleem die rijk is aan houtskool. Een aantal brandrestengraven werden aangetroffen op het perceel 763a. De samenstelling van deze sporen is heel typisch en bestaat uit een zwarte, sterl organische vulling van zandleem met lichtgrijze tot witgrijze, uitgeloogde zandlenzen, grote houtskoolfragmenten, verbrande bestanddelen en verbrand bot.

Over bij de volledige oppervlakte van de zone voorbij de percelen 763r en 763s worden greppelstructuren aangetroffen. De greppels hebben een donkerbruine tot donkergrijze, vrij homogene vulling van zand tot lichte zandleem met verspreide houtskoolfragmenten en vertonen vooral nabij de rand een sterke ijzerwerking. In sleuf 26 werd een greppel met een sterk organische, zwarte matrix ontdekt. Tot de inhoud van de meeste greppels behoort handgevormd aardewerk. Slechts enkele greppels duiden op vroegere perceelsgrenzen en bevatten posmiddeleeuws materiaal (baksteenfragmenten, pijpenstelen, steengoed (Westerwald) etc.) De samenstelling van deze greppels is anders en bestaat uit een donkerbruine, homogene vulling van zandleem. Ze kunnen mogelijke binnen een funeraire context (als onderdeel van grafmonument?) worden verklaard.

Zuidoostelijke zones (Zone B en C)

Zone B

Een strook parallel aan de N41 in het zuidoosten van het terrein (percelen 797c, 792a) leverde een aantal archeologische sporen, waaronder brandrestengraven van vermoedelijk Romeinse oorsprong, op.

De graven hebben een gelijkaardige samenstelling als deze die in zone A werden aangetroffen.

De begrenzing van de op te graven zone zou hier eventueel kunnen worden vastgelegd vanaf de oostelijke, lange zijde van sleuf 41 tot de westelijke zijde van sleuf 39. In het noorden kan de grens worden bepaald door de noordelijke korte zijden van sleuven 40 en 41 en in het zuiden door de zuidelijke korte zijden van deze sleuven. Op deze manier wordt een voldoende ruime strook rond de sporen voorzien;

Zone C

Een tweetal brandrestengraven werden in het kijkvenster op sleuf 81 ontdekt. In associatie met de graven komt vermoedelijk een greppelstructuur voor. Om het onderlinge verband tussen deze sporen beter te begrijpen is de aanleg van een kleiner vlak hier noodzakelijk. Naar oppervlakte kan dit worden beperkt tot een geringe uitbreiding van het kijkvenster en het zuidelijke gedeelte van de sleuf.

Zuidwestelijke zone (Zone D):

Zoals reeds werd vermeld bevonden zich in het zuidwesten van het terrein (perceel 747) enkele verspreide archeologische sporen zonder aantoonbaar verband. Het betreft een kuil met verbrande inhoud (brandrestengraf?), een diep en ondiep paalspoor en een ondiepe kuil met een organische vulling waaruit een maalsteenfragment werd gerecupereerd. De grens van deze zone valt in het westen samen met de

lange zijde van sleuf 64 en in het oosten met de perceelsgrens (perceel 747). De hier aangetroffen sporen kunnen tijdens de campagne worden onderzocht. Eventueel kan sleuf 63 over de ganse lengte in het westen nog met één kraanbak (ca. 2 m) worden verbreed.

Opsomming van de belangrijkste archeologische sporen

Zone A-A'

- paalsporen

In sleuf 1 en sleuf 3 vormden deze mogelijk een (gedeeltelijk) plattegrond.

- greppels (handgevormd aardewerk)
- brandrestengraven (sleuven)
- kijkvenster op sleuf 20, spoor 1

Interpretatie: mogelijk waterput/ (drenk)poel

- kijkvenster op sleuf 26, spoor 2

Interpretatie: cirkelvormige greppel van vermoedelijk grafmonument

- kijkvenster op sleuf 28: spoor 9

Interpretatie: mogelijk waterput/ grote (afval)kuil/ inhoud gebouw (hutkom/ potstal?)

Zone B en C

- brandrestengraven met vermoedelijk Romeins aardewerk
- greppels

Interpretatie: greppels houden mogelijk verband met graven

Zone D

- paalsporen (sporen 2 en 3)
- ondiepe kuil met maalsteenfragment (spoor 4)
- kuil met sterk verbrande inhoud, houtskool en handgevormd aardewerk (spoor 1)

Interpretatie: verspreide sporen zonder duidelijk verband

Resultaten gecoupeerde en of opgegraven sporen

Tijdens het proefonderzoek werden slechts een gering aantal sporen gecoupeerd. De coupes werden steeds digitaal gefotografeerd. Meestal betrof het negatieve sporen (sleuven 7 en 8). In sleuf 11 werd spoor 4 na overleg volledig opgegraven en gedocumenteerd.

Sleuf 11, spoor 4

Spoor 4 bevond zich volledig geïsoleerd in het zuidelijke gedeelte van sleuf 11. Zoals reeds werd vermeld, leverde een kijkvenster rondom het spoor geen verdere archeologische informatie op. Het spoor gaat echter vrij diep en kenmerkend is de omkransing met aardewerkscherven en de aanwezigheid van grote maalsteenfragmenten in de vulling. Het handgevormde aardewerk is afkomstig van verschillende recipiënten, soms sterk verweerd en gelijkaardig aan de scherven die in andere sporen op het terrein werden aangetroffen.

Het spoor had een heterogene vulling met een donkergrijze kern van lichte zandleem. Naar het noorden toe bevond zich een lichtgrijs pakket van lichte zandleem met versmeten moederbodem. Vooral een band van aardewerkscherven rondom het spoor in het noorden en zuiden viel op.

Een dump van aardewerk en maalsteenfragmenten diende mogelijk een paal te stutten. Indien het echter een paalspoor betreft, is de geïsoleerdheid ervan moeilijk te verklaren.

Conclusie

Het rijke archeologische potentieel van zone A-A' maakt verder onderzoek in de vorm van een vlakdekkende opgraving noodzakelijk. Deze noordwestelijke zone zou eventueel in twee vlakken, nl. zone A ten oosten van de percelen 763r en 763s, begrensd in het zuiden door de buurtweg (buurtweg nr. 42) en in het noorden door *Vlassenhout* en zone A' ten westen van het bos tot sleuf 35, met identieke grens in het noorden en het zuiden (verlengde van de buurtweg) kunnen worden opgedeeld, waarbij de sporen in sleuf 20 natuurlijk verder worden blootgelegd en opgegraven. Eventueel kan het bos op de percelen 763r en 763s onder begeleiding van de archeologen worden gerooid. De grote oppervlakte van deze zone (ca. 3 ha) noopt hier tot het maken van keuzes en maakt een opdeling in kleinere zones misschien noodzakelijk.

In de zuidwestelijke sector (zone B en C) lijkt een voldoende grote uitbreiding van de reeds aangelegde kijkvensters afdoende te zijn voor het onderzoek van de brandrestengraven en de vermoedelijk hiermee geassocieerde sporen (greppel en paalsporen) die hier aan het licht zijn gekomen.

Door de geringe densiteit aan sporen in het zuidoosten van het terrein (perceel 747) lijkt de aanleg van een groter vlak hier weinig zinvol. De sporen die tijdens het proefonderzoek werden blootgelegd, kunnen tijdens de definitieve opgraving verder worden onderzocht. Een kleine uitbreiding in westelijke richting kan hier zekerheid bieden over het bestaan van bepaalde archeologische structuren. De archeologische sporen die tijdens het proefonderzoek werden gevonden, dateren voornamelijk uit de protohistorische periode en meer specifiek uit de ijzertijd. Een greppel (sleuf 26, spoor 2) stamt vermoedelijk uit de bronstijd. Er kan sprake zijn van een continuïteit van gebruik als begraafplaats van de bronstijd tot de ijzertijd/ vroeg-Romeinse periode waarbij graven in een latere periode werden aangelegd bij nog zichtbare grafmonumenten uit vroegere tijd. Tijdens de definitieve opgravingen zal vooral de ruimtelijke interpretatie van groot belang zijn.

Dendermonde – HOOGVELD – zone J

Archeologisch Vooronderzoek

OVERZICHT

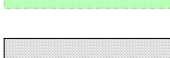

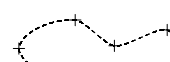
schaal : 1 / 1.000

Kadastrale ligging

Stad Dendermonde

3° afdeling (42021 - Sint-Gillis-Dendermonde)

	sectie A

	begrenzing van de werkzone 'Hoogveld J' (opp.: 118.770 m²)
	bos (opp.: 1.834 m²)
	strookgewijze proefsleuven (opp.: 15.909 m² of 13,4%)
	bijkomende kijkvensters (opp.: 1.390 m² of 1,2%)
	opgemeten sporen (spoornummers : zie detailplan per sleuf)
sleuf 67	nummer van de proefsleuven
747	kadastraal perceelsnummer
5,94	hoogtecijfer in meter (referentie : TAW) (zie detailplan per sleuf)
	zone voor onderzoek

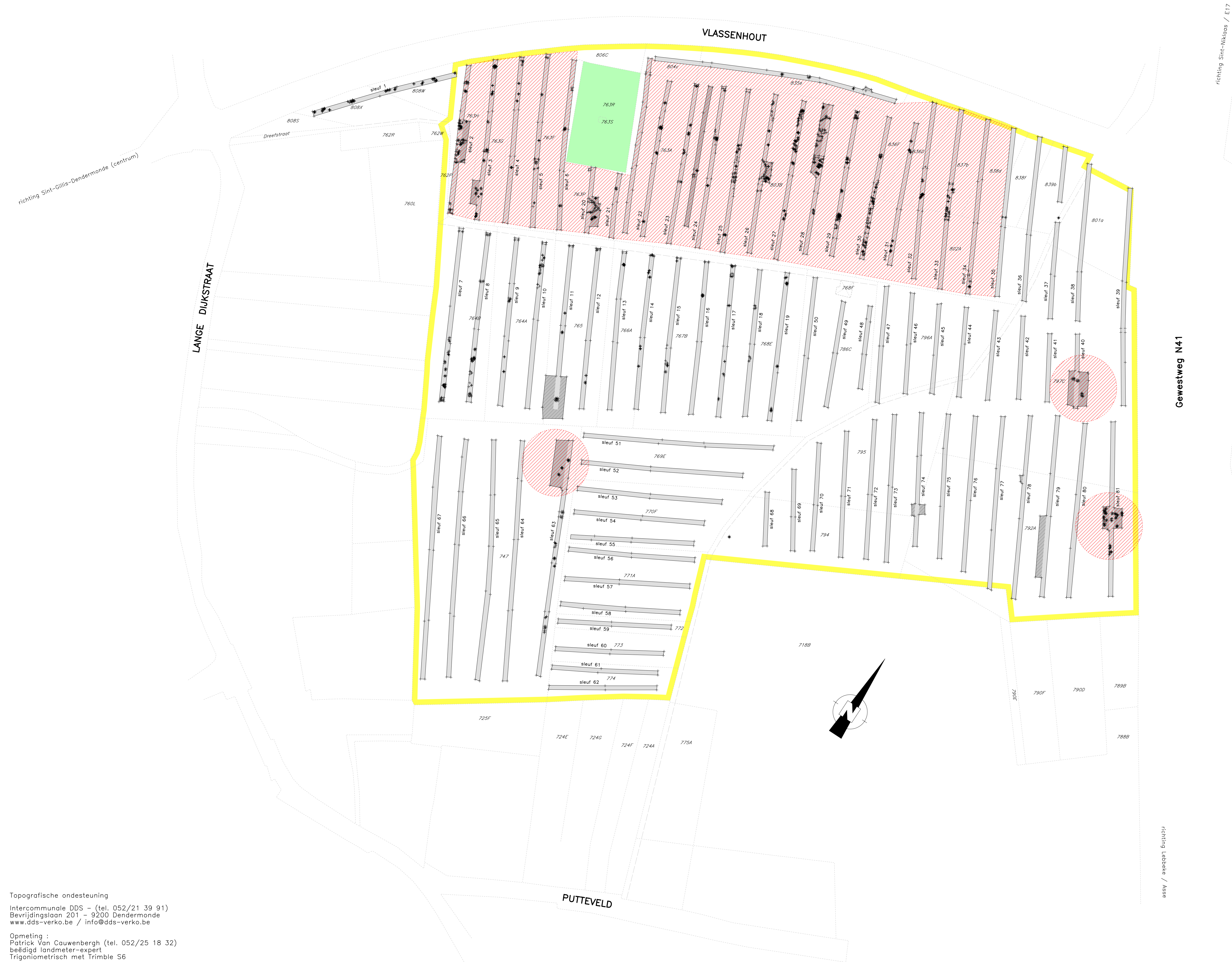
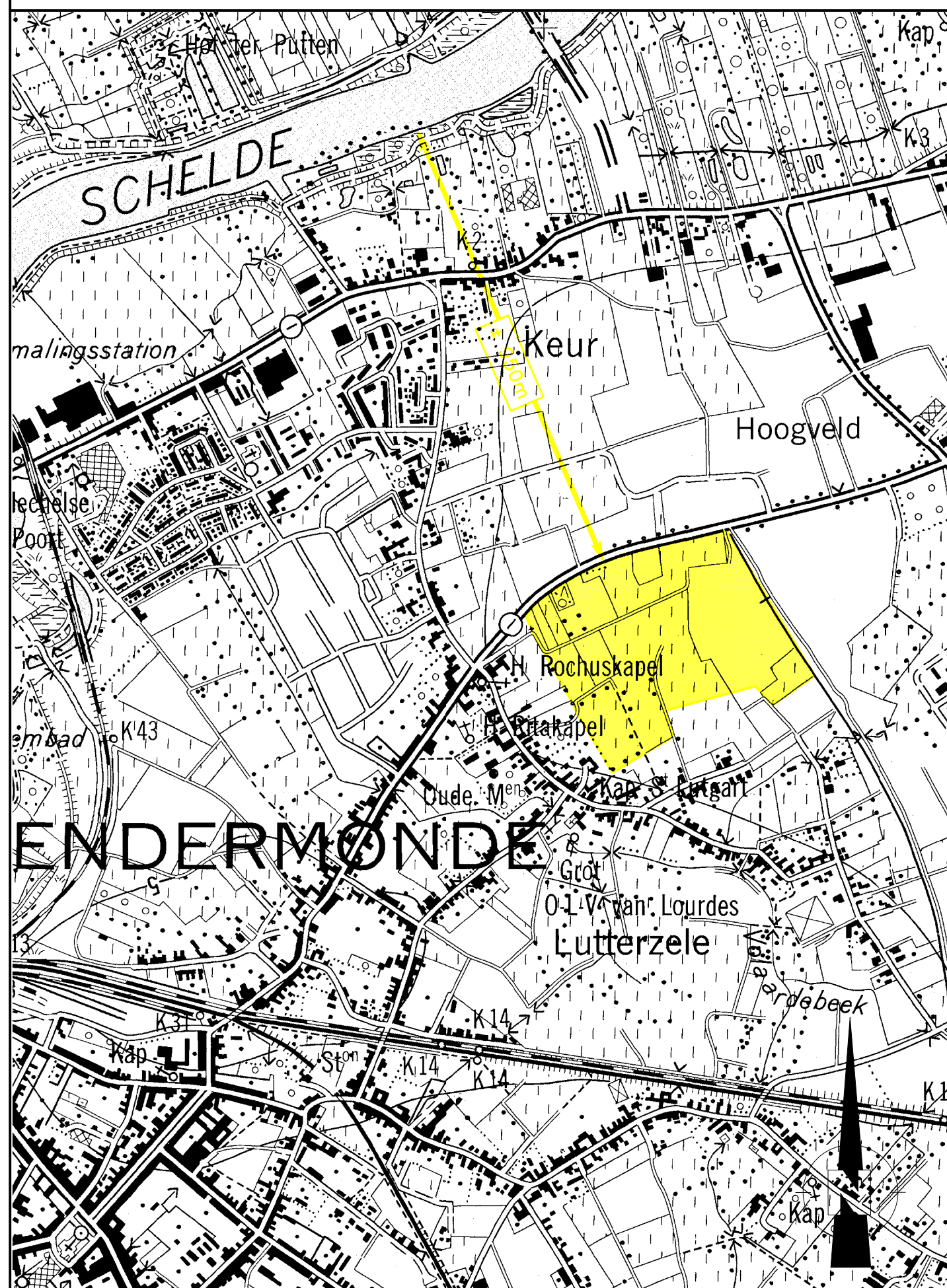
Datum van opmeting : 17 november 2008	Opgemeten : Patrick Van Cauwenbergh
---------------------------------------	-------------------------------------

Opgemeten : Patrick Van Cauwenbergh

Getekend : Stijn Van Cauwenbergh

Situatieplan schaal : 1 / 10.000

schaal : 1 / 10.000

Topografische ondesteuning
Intercommunale DDS - (tel. 052/21 39 91)
Bevrijdingslaan 201 - 9200 Dendermonde
www.dds-verko.be / info@dds-verko.be

Opmeting :
Patrick Van Cauwenbergh (tel. 052/25 18 32)
beëdigd landmeter-expert
Trigoniometrisch met Trimble S6

Tekening :
Stijn en Patrick Van Cauwenbergh
CAD-GIS : Pythagoras (ADW-software)